

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

Цей переклад підготовлений Радою Європи в межах Плану дій Ради Європи для України на 2018-2021 роки та фінансований за рахунок коштів на рівні Плану дій, наданих Естонією, Ірландією, Латвією, Литвою, Ліхтенштейном, Люксембургом, Нідерландами, Норвегією, Польщею, Румунією, Туреччиною, Угорщиною, Фінляндією, Чеською Республікою, Швейцарією, Швецією та Канадою.

This translation is produced by the Council of Europe within the framework of the Council of Europe Action Plan for Ukraine 2018-2021 and funded with Action Plan-level funds provided by the Czech Republic, Estonia, Finland, Hungary, Ireland, Latvia, Liechtenstein, Lithuania, Luxembourg, the Netherlands, Norway, Poland, Romania, Sweden, Switzerland, Turkey and Canada.

ПЕРША СЕКЦІЯ

**СПРАВА SULEJMANOVIC I INISI TA
SEJDOVIC I SULEJMANOVIC ПРОТИ ІТАЛІЇ**
(Заяви №№ 57574/00 і 57575/00)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

8 листопада 2002 року

Це рішення є остаточним. До нього можуть бути внесені редакційні зміни.

У справі Sulejmanovic i Inshi проти Італії і у справі Sejdovic i Sulejmanovic проти Італії

Європейський суд з прав людини (перша секція) на засіданні Палати у складі:

Пан К.Л. РОЗАКІС (C.L. ROZAKIS), *Голова*,
пані Ф. ТЮЛКЕНС (F. TULKENS),
пан П. ЛОРЕНЦЕН (P. LORENZEN),
пані Н. ВАЇЧЬ (N. VALIC),
пан Е. ЛЕВИЦ (E. LEVITS),
пан А. КОВЛЕР,
пан В. ЗАГРЕБЕЛЬСКИ (V. ZAGREBELSKY), *судді*,

і пан Е. ФРІБЕРГ (E. FRIBERGH), *секретар секції*,

Розглянувши справу на закритому засіданні 24 жовтня 2002 року,
Проголошує наступне рішення, ухвалене у вказаний день:

ПРОЦЕДУРА

1. Справа була відкрита за двома заявами, поданими проти Республіки Італія. Йдеться про заяву № 57574/00, подану чотирма громадянами колишньої Югославії, паном Пасо Сулеймановіч, пані Хаздірою Сулеймановіч, паном Ненадом Сулеймановіч і пані Халідою Султановіч («заявники»), які звернулись до Суду на підставі статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод («Конвенція») 18 травня 2000 року, і про заяву № 57575/00, подану двома іншими громадянами колишньої Югославії (також «заявники»), які звернулись до Суду на підставі статті 34 Конвенції 16 травня 2000 року.

2. Заявників у Суді представляв пан Н. Паолетті, адвокат з Риму. Уряд Італії («Уряд») був представлений уповноваженою особою, паном Умберто Леанца, а також його заступником, паном Франческо Крісафуллі.

3. Заявники, зокрема, стверджували про порушення статтей 3 і 13 Конвенції і статті 4 Протоколу № 4 стосовно вислання їх до Боснії і Герцеговини.

4. 1 листопада 2001 року Суд змінив склад секцій (правило 25 § 1 Регламенту). Дана заява була розподілена до нової першої секції (правило 52 § 1).

5. 14 березня 2002 року, отримавши зауваження сторін і заслухавши їх під час судового засідання, Суд проголосив заяву прийнятною стосовно цих скарг. Інші скарги заявників того ж дня були визнані неприйнятними.

6. 12 і 14 жовтня 2002 року, відповідно, заявники і Уряд надали офіційні декларації про досягнення згоди щодо укладеного у Римі дружнього врегулювання справи.

7. 18 жовтня 2002 року сторони повідомили, що після постановлення рішення вони зобов'язуються не просити про перегляд справи Великою Палатою, у розумінні статті 43 § 1 Конвенції.

ФАКТИ

8. Заявники проживали в таборі *Casilino 700* в комуні Риму. Постановою від 22 березня 2000 року префектура Риму наказала 3 березня 2000 року провести перевірки в цьому таборі для виявлення будь-якого незаконного становища. 3 березня 2000 року заявників розбудили співробітники поліції і відвезли до відповідного поліцейського відділу для перевірки. Після того, як вони були ідентифіковані як іноземці без дозволу на проживання та щодо яких має бути застосоване вислання, вони були відіслані до Сараєво з перепусткою, виданою консулом Боснії та Герцеговини.

ПРАВО

9. 14 жовтня 2002 року Уряд повідомив Суду, що уклав угоду із заявниками і надав її текст.

10. 12 жовтня 2002 року представник заявників передав декларацію про прийняття угоди, досягнутої між ними і Урядом.

11. Сторони просили Суд констатувати укладення дружнього врегулювання, якого вони досягли внаслідок перемовин, які відбулись 16 і 23 вересня 2002 року, і, відповідно, викреслити заяву з переліку справ.

12. Текст угоди, укладеної між сторонами, каже:

«В рамках заяв 57574/00 і 57575/00, проголошених Судом частково прийнятними 14 березня 2002 року, без жодного визнання порушення Конвенції і за умови, що заявники відмовляються від будь-яких дій у Суді:

Пункт I.

Міністерство внутрішніх справ зобов'язується :

а) Відкликати постанови про вислання;

- b) Дозволити в'їзд до Італії, за погодженням із Міністерством закордонних справ, заявникам та їхнім родинам коштом Уряду, включно з дитиною Еріком Салкановічем, народженим у Боснії і Герцеговині після вислання його батьків, Ненада Сулеймановіча і Халіди Салкановіч. Повернення до Італії відбудеться, у розумінні статті 39 Конвенції, коли Суд визнає угоду і її офіційне прийняття сторонами, що передбачає відмову від проваджень, що тривають; у кожному випадку, повернення має відбутись до 31 жовтня 2002 року, якщо не відбудуться непередбачувані події, за які сторони не несуть відповідальності. Заявники або члени їхніх родин, перераховані нижче, котрі не в'їдуть до Італії протягом шестидесяти днів після згаданого строку, втратять переваги, щодо яких було досягнуто угоду, і матимуть право виключно на відшкодування, відповідно до переліку, наведеному у Пункті II угоди.
- c) Видати дозволи на проживання, у розумінні статті 5⁶ Закону-декрету № 286/98. Цей дозвіл, який передбачає можливість вести професійну діяльність і відвідувати шкільні установи, буде виданий строком на один рік і може бути поновлений після закінчення, якщо тільки префектура не виявить перешкоди відповідно до кримінального права у сфері імміграції.
- d) Звернутись до мерії Риму з метою знайти місце тимчасового проживання для заявників після їх повернення до Італії, доки не буде знайдено постійне місце у обладнаному таборі, і тримати сторони в курсі усіх відповідних подій.
- e) Звернутись до відповідних державних органів, аби діти шкільного віку могли бути записані до школи і наздогнати відставання у освіті, котре сталось після вислання до Боснії.
- f) Звернутись до відповідних державних органів, аби Аліса Сулеймановіч отримала у державних установах необхідну медичну допомогу, передбачену державними санітарними службами

Пункт II.

Окрім того, Уряд сплатить наступні суми зазначеним особам:

1) Пасо Сулеймановіч	€ 7 746,90
2) Хаздіра Сулеймановіч	€ 7 746,90
3) Ведрана Сулеймановіч	€ 7 746,90
4) Вахіда Сулеймановіч	€ 7 746,90
5) Спефкія Сулеймановіч	€ 7 746,90
6) Ельдевін Сулеймановіч	€ 7 746,90
7) Азіз Сулеймановіч	€ 7 746,90

8) Любінка Сулеймановіч	€ 7 746,90
9) Вахід Сулеймановіч	€ 7 746,90
10) Аліса Сулеймановіч	€ 45 090,10
11) Ненад Сулеймановіч	€ 7 746,90
12) Халіда Сулеймановіч	€ 7 746,90
13) Фатіма Сейдовіч	€ 7 746,90
14) Ізет Сулеймановіч	€ 7 746,90
15) Стів Сейдовіч	€ 7 746,90
16) Брендa Сейдовіч	€ 7 746,90

Відшкодування, призначене неповнолітнім дітям, буде сплачене відповідно до статті 320 Цивільного кодексу.

Пункт III.

Уряд бере до уваги те, що пан Ніколо Паолетті відмовився від свого гонорару на тій підставі, що допомагав заявникам на добровільній основі. Уряд сплатить пану Ніколо Паолетті 2656,31 € (сума має бути сплачена без оподаткування, котре включає ПДВ) на відшкодування видатків і витрат, зроблених під час провадження у Суді. »

13. Суд бере до уваги дружнє врегулювання, якого досягли сторони (стаття 39 Конвенції). Він переконаний, що це врегулювання має на меті забезпечити повагу до прав людини, визнаних Конвенцією і Протоколами до неї (стаття 37 § 1 *in fine* Конвенції і правило 62 § 3 Регламенту).

14. Тому ці заяви потрібно вилучити з переліку справ.

З ЦИХ ПРИЧИН СУД, ОДНОГОЛОСНО,

1. *Вирішує* об'єднати заяви 57574/00 і 57575/00 ;
2. *Вирішує* вилучити заяви з переліку справ;
3. *Бере до уваги* зобов'язання не просити про перегляд справи Великою Палатою.

Складено французькою мовою і повідомлено письмово 8 листопада 2002 року, відповідно до правила 77 §§ 2 і 3 Регламенту Суду.

**СПРАВА SULEJMANOVIC I IHSHI TA
SEJDOVIC I SULEJMANOVIC PROTИ ІТАЛІЇ (ДРУЖНЕ ВРЕГУЛЮВАННЯ)**

5

Ерік ФРІБЕРГ
секретар

Хрістос РОЗАКІС
Голова